

Scénář k videoreportáži – pan Josef Staněk

Text: Josef Staněk (19. 3. 1939)

Lucka: Pan Staněk vyrůstal u prarodičů na Vsetínsku do svých 13 let. Maminka pracovala ve Zlíně u Bati, za synem jezdila na víkendy. Otec se oženil s jinou kvůli věnu. Z rozhovoru s panem Staňkem nás nejvíce zaujalo jeho dětství za 2. sv. války a dospívání. Nejsilněji na nás zapůsobily následující příběhy.

Pan Staněk: „*Jak Hitler už tu válku prohrával, tak přes to Valašsko, možná i přes jiný území, šly vyloženě děti. Patnáctiletí, šestnáctiletí kluci, šli bojovat na frontu. Tak nás vyhnali, ne nás, ale ty starší kluky, zavřeli školu a nadělaly se slamníky, a oni spali ve škole, než je přesunuli třeba zase dál.*“

Text + hudba: Na Vsetínsku v době 2. světové války působily partyzánské skupiny. Mezi partyzány byl i jeden ze známých našeho pamětníka.

Pan Staněk: „*Já jsem sám zažil takovou věc. Já jsem ho i znal, byl to pro nás strejda. To byl partyzán, který navštívil rodinu, rodiče v těch Kateřinicích. A že i tam, mezi těma lidma, byli takoví zrádci, kteří ho prozradili. A my jsme akorát jako děcka viděli, jak přijely ty antony s těma Němcema. No ale zase se našel kamarád, který mu to řekl o něco dřív, než oni tam najeli, a on utekl do lesů.*“

Lucka: Prarodiče pana Staňka měli v Kateřinicích hospodářství. Náš pamětník vzpomínal také na to, že musel na statku pomáhat. Než šel do školy, tak například pásal krávy, štípal dříví, nebo pracoval na poli.

Na Valašsku pan Josef také chodil do skautu, i přes to, že byla tato organizace oficiálně zakázána. Zde se naučil fyzické zdatnosti, jak se chovat v přírodě, plnili také bobříky mlčení.

Ve svých 13 letech se pan Josef odstěhoval ke své mamince do Hanušovic. Maminka se provdala za Leopolda Domaníka, kterého náš pamětník bral jako svého otce.

Pan Staněk: „*To bylo moje štěstí, protože mě maminka vychovávala potom řadu let, než mě naučila pořádku, že se pořádně umeju, pořádně obleču. Takovej tím zvyklostem, protože u babičky a u dědy jsem nebyl vedenej tady k těmhle věcem. Ti měli dost starostí.*“

Text + hudba:

V Hanušovicích se pan Staněk začal věnovat sportu. Měl výborného trenéra. Běhal, hrál hokej, lyžoval, běhal na lyžích. Říkal, že „se v Jeseníkách rodí kluci s lyžema na nohou“.

Sportoval i během svých středoškolských a vysokoškolských studií. Měl nabídku jít závodit za Duklu, dal ale přednost budoucí manželce.

Pan Staněk: „*Tak asi jsem měl strach, aby mně ji někdo nepřebral, když budu pryč, tak jsem si ji raději vzal. To žertuju.*“

Text: V roce 2022 manželé Staňkovi oslaví 60. výročí svatby.